

अविस्मयानः तद्विक्रमादिदर्शने ^{१५५}यरहितः ॥ उद्धृता अति तैक्ष्ण्यादतिस्थौल्यादत्युत्कटाशिता तीक्ष्णाग्रदंष्ट्रायस्य ॥ ९५ ॥ जानामीति चौर्यसीताहरणेनैवेतिभावः ॥

तमाहसौमित्रिरविस्मयानो गजं तमुद्धृतशिताग्रदंष्ट्रं ॥ राजन्नगर्जेति महाप्रभावा विकत्यसेपापकृतांवरिष्ठ ॥ ९५ ॥ जानामि वीर्यत
वराक्षसेन्द्रबलं प्रतापं च पराक्रमं च ॥ अवस्थितो हं शरचापपाणिरागच्छ किं मोघविकत्यनेन ॥ ९६ ॥ स एव मुक्तः कुपितः ससर्जरक्षो
धिपः सप्तशरान्सुपुंखान् ॥ तान् लक्ष्मणः कांचनचित्रपुंखैश्चिच्छेदबाणैर्निशिताग्रधारैः ॥ ९७ ॥ तान्प्रेक्षमाणः सहसानिकृत्तान्निर्कृत्तभो
गानिवपन्नगेंद्रान् ॥ लंकेश्वरः क्रोधवशं जगाम ससर्जचान्यान्निशितान्मुषत्कान् ॥ ९८ ॥ स बाणवर्षतुववर्षतीव्रं रामानुजः कार्मुक
संप्रयुक्तं ॥ क्षुरार्धचंद्रोत्तमकर्णभल्लैः शरांश्चिच्छेद न चुक्षुभे च ॥ ९९ ॥ स बाणजालान्यपितानितानि मोघानि पश्यंस्त्रिदशारिराजः ॥
विसिस्मियेलक्ष्मणलाघवेन पुनश्च बाणान्निशितान्मुमोच ॥ १०० ॥ स लक्ष्मणश्चापिशितान् शिताग्रान्महेन्द्रतुल्यो शनिभीमवेगा
न् ॥ संधाय चापेज्ज्वलनप्रकाशान्ससर्जरक्षोधिपतेर्वधाय ॥ १०१ ॥ स तान्प्रचिच्छेद हिराक्षसेन्द्रः शितान् शरान् लक्ष्मणमाजघान ॥ शरे
ण कालाग्निसमप्रभेण स्वयं भुदत्तेन ललाटदेशे ॥ १०२ ॥ स लक्ष्मणो रावणसायकार्त्तश्चालचापं शिथिलं प्रगृह्य ॥ पुनश्च संज्ञां प्रति
लभ्य रुद्धा चिच्छेद चापं त्रिदशेन्द्रशत्रोः ॥ १०३ ॥ निरुत्तचापं त्रिभिराजघान बाणैस्तदादाशरथिः शिताग्रैः ॥ स सायकार्त्तो विचचाल
राजा रुद्धा च संज्ञां पुनराससाद ॥ १०४ ॥ सकृत्तचापः शरताडितश्च मेदार्द्रगात्रोरुधिरावसिक्तः ॥ जग्राह शक्तिं स्वयमुग्रशक्तिः स्वयं
भुदत्तायुधिदेवशत्रुः ॥ १०५ ॥ मोघविकत्यनेन व्यर्थं त्वं श्लाघनेन ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ सरामानुजो रावणोपरि बाणवर्षवर्ष ॥ तदीयान् शरांश्चक्षुरादिभि

श्चिच्छेद न चुक्षुभे च ॥ चान्न त्वस्थानतश्चाल ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ मेदार्द्रगात्र इति संधिरार्धः ॥ अथ रावणः प्राणांतापदं प्राप्तः प्रकारांतरेण जी
वननिर्वाहमसंभाव्य ब्रह्मदत्तामोघांशक्तिं जग्राहेत्याह जग्राहेति ॥ १०५ ॥